

De Inspiratie van de Schriften wetenschappelijk bewezen door IVAN PANIN

Brief aan de New York Sun

Enige maanden voorafgaand zondag 19 November 1899, had de New York Sun het beste gedeelte van een pagina van de zaterdag editie aan de discussie gewijd over de waarheid betreffende het christendom. Op die datum drukte het een brief af van ene W.R.L. waarin deze het christendom aan de kaak stelde, gebruikmakend van de vaak weerlegde argumenten en hij iedere orthodoxe gelovige tartte om de uitdaging van de Sun aan te nemen, en zijn lezers enige feiten te geven in verdediging van de christelijke religie. Briefschrijver had de New York Sun al jaren niet onder ogen gehad, maar reizende van South Framingham naar Grafton / Massachusetts kreeg hij een exemplaar van de Sun van die dag in handen, die op een lege stoel in de trein was achtergelaten. Onderstaande brief nam de uitdaging aan.

De brief werd opnieuw uitgebracht door de schrijver zelf in een pamflet van vijftig pagina's met de griekse tekst van Matteus 1:1-17 en de woordenlijsten daarvan, om zo de wetenschappelijke lezer in staat te stellen de verklaringen zelf te verifiëren.

Mijnheer: In de Sun van vandaag roept dhr.W.R.L. een orthodoxe gelovige op om in de arena van de Sun te komen en hem enige feiten te geven. Hier zijn enkele feiten:

1] De eerste 17 verzen van het Nieuwe Testament bevatten het geslachtsregister van de Christus. Het bestaat uit twee belangrijke gedeeltes. De verzen 1-11 beslaan de periode van Abraham, de vader van het uitverkoren volk, tot de ballingschap, toen zij ophielden een onafhankelijk volk te zijn. De verzen 12-17 beslaan de periode vanaf de ballingschap tot de beloofde Verlosser, de Christus.

Laat ons het eerste gedeelte van dit geslachtsregister bestuderen. De woordenlijst bevat 49 woorden, of 7×7 . Dit aantal is zelf zeven [kenmerk 1], het kwadraat [kenmerk 2] en de som van zijn factoren is 2 zevens [kenmerk 3]. Van deze 49 woorden beginnen er 28, of 4 zevens met een klinker en 21, of 3 zevens beginnen met een medeklinker [kenmerk 4].

Wederom: Deze 49 woorden van de woordenlijst hebben 266 letters, of $7 \times 2 \times 19$, dit aantal heeft 38 zevens [kenmerk 5] en de som van zijn factoren is 28, of 4 zevens [kenmerk 6], terwijl de som van zijn getallen 14 is of 2 zevens [kenmerk 7]. Van deze 266 letters echter zijn 140, of 20 zevens klinkers en 126, of 18 zevens zijn medeklinkers [kenmerk 8].

Vervolgens: Zoals het aantal van woorden in de woordenlijst een veelvoud van zeven is, zo is het aantal van letters een veelvoud van zeven. Zoals de som van de factoren van het aantal van woorden een veelvoud van zeven is, zo is de som van de factoren van het aantal van hun letters een veelvoud van zeven. En net zoals het aantal woorden tussen klinkerwoorden en medeklinkerwoorden is verdeeld door zevens, zo is hun aantal letters tussen klinkers en medeklinkers verdeeld door zevens.

Wederom: Van deze 49 woorden verschijnen er 35 meer dan een keer in de passage, en 14, of 2 zevens verschijnen slechts een keer [kenmerk 9]; zeven verschijnen in meer dan een vorm en 42, of 6 zevens verschijnen in slechts een vorm [kenmerk 10].

In deze voordracht zijn de 49 woorden aldus verdeeld : 42, of 6 zevens zijn klinkers, zeven zijn geen klinkers [kenmerk 11]. Van de klinkers zijn 35, of 5 zevens eigen namen, zeven zijn gewone klinkers [kenmerk 12]. Van de eigen namen zijn 28 nageslacht van de Christus, en zeven zijn het niet [kenmerk 13].

Bovendien zijn deze 49 woorden alfabetisch verdeeld aldus: Woorden vanaf Alpha [A] tot en met Epsilon [E] zijn 21 in getal of 3 zevens; vanaf Zeta [Z] tot en met Kappa [K] zijn 14, of 2 zevens; vanaf Mu [M] tot en met Chi [X] ook 14. Geen andere groepen van zevens die stoppen aan het eind van een brief {N.T. bijbelboek} zijn gemaakt door deze 49 woorden, de groepen van zevens stoppen met deze brieven en bij geen andere. Echter de letters A, E, Z, K, M, X zijn de letters 1, 5, 6, 10, 12, 22 van het griekse alfabet en de som van deze getallen [plaatswaarde genoemd] is 56, of 8 zevens [kenmerk 14]. Deze opsomming van de numerieke verschijnselen

van deze 11 verzen beginnen niet te vermoeden, maar genoeg is getoond om duidelijk te maken dat dit gedeelte van het geslachtsregister is opgebouwd uit een nauwgezet ontwerp van zevens.

Laat ons nu gaan tot het geslachtsregister in zijn geheel, ik zal uw lezers niet vermoeden met opnieuw al de numerieke verschijnselen hiervan te tellen, alleen pagina's zou hun vermoeden, ik wil alleen een kenmerk belichten: Het Nieuwe Testament is geschreven in het grieks. De Grieken hadden geen aparte symbolen om getallen uit te drukken die corresponderen met onze arabische cijfers, maar gebruikten in plaats daarvan de letters van hun alfabet precies zoals de Hebreëen in wiens taal het Oude Testament geschreven is, het gebruikend voor het zelfde doel zoals zij.

Bijgevolg staan de 24 griekse letters voor de volgende getallen: 1,2,3,4,5,7,8,9,10,20,30,40,50,60, 70,80,100,200,300,400,500,600,700,800. Ieder grieks woord is dus een rekenkundige som verkregen door de getallen op te tellen waarvoor de letters representatief zijn, ofwel hun numerieke waarde. Nu heeft echter de woordenlijst van het hele geslachtsregister 72 woorden. Als we de numerieke waarde van al deze 72 woorden opschrijven en ze dan optellen krijgen we als som 42.364, of 6.052 zevens verdeeld in enkele volgende alfabetische groepen: Alpha [A] en Beta [B] zijn 9.821, of 1.403 zevens, Gamma en Delta 1.904, of 272 zevens, Epsilon [E] en Zeta [Z] 3.703, of 529 zevens, Theta tot en met Rho [P] 19.264, of 2.752 zevens, Sigma tot en met Chi [X] 7.672, of 1.096 zevens. Echter de numerieke waarde van de 10 letters die gebruikt zijn om deze groepen te vormen is 931, of $7 \times 7 \times 19$ een veelvoud van niet alleen zeven, maar van zeven zevens.

Laat dhr. W.R.L. proberen heel vernunftig 300 woorden neer te schrijven zoals dit geslachtsregister en daaruit opnieuw enige numerieke verschijnselen proberen voort te brengen van gelijke strekking. Als hij dat doet binnen 6 maanden zal dat inderdaad een wonder zijn. Laat ons aannemen dat Matteus dit feit bewerkte in een maand.

2] Het tweede gedeelte van dit hoofdstuk, de verzen 18-25 relateren de geboorte van de Christus.

Het bevat 161 woorden of 23 zevens, verschijnend in 105 vormen of 15 zevens, met een woordenlijst van 77 woorden of 11 zevens. Jozef wordt hier aangesproken door de engel. Bijgevolg, van de 77 woorden gebruikt de engel er 28, of 4 zevens, van de 105 vormen gebruikt hij 35, of 5 zevens, de numerieke waarde van de woordenlijst is 52.605, of 7.515 zevens, de waarde van de vormen is 65.429, of 9.347 zevens.

Deze opsomming begint pas, terwijl zij slechts de bovenlaag van de numerieken van deze passage laat zien. Maar wat speciaal noemenswaardig hier is, is het feit dat de toespraak van de engel ook een schema van zevens heeft, wat maakt dat het een ring in een ring is, een wiel in een wiel. Als dhr. L. een gelijke passage kan schrijven van 161 woorden met hetzelfde schema van enkel zevens [hoewel er verscheiden anderen hier zijn] binnen drie jaar, zou hij nog een groter wonder tot stand gebracht hebben. Laat ons aannemen dat Matteus dit feit bewerkte in slechts zes maanden.

3] Het tweede hoofdstuk van Matteus verhaalt van de jeugd van de Christus. Zijn woordenlijst bevat 161 woorden of 23 zevens, met 896 letters of 128 zevens, en 238 vormen of 34 zevens, de numerieke waarde van de woordenlijst is 123.529, of 17.647 zevens, de waarde van de vormen 166.985, of 23.855 zevens en zo gaat de opsomming pagina's door. Dit hoofdstuk heeft tenminste vier logische afdelingen, en iedere afdeling op zich laat dezelfde verschijnselen zien die in het hele hoofdstuk gevonden worden. Zo hebben de eerste zes verzen een woordenlijst van 56 woorden of 8 zevens, enz. Er zijn enkele toespraken hier: Herodus spreekt, de Wijzen spreken, de engel spreekt.

Maar zo uitgesproken zijn de numerieke verschijnselen hier, dat ofschoon het lijkt dat er ontelbare ringen binnen ringen zijn en wielen binnen wielen elk perfect op zichzelf staat, ofschoon ze heel de tijd een gedeelte van de rest vormen. Als dhr. L. een hoofdstuk kan schrijven zo natuurlijk als Matteus schrijft, maar die in 500 woorden zoveel in elkaar gevlochten en ook harmonieuze numerieke kenmerken bevat binnen de rest van zijn leven [ongeacht zijn leeftijd nu, of die hij zal bereiken], als hij dit allemaal tot stand brengt zal het inderdaad het wonderbaarlijkste zijn. Laat ons aannemen dat Matteus dit feit bewerkte in slechts drie jaar.

4] Er is niet een paragraaf in Matteus met aantallen die niet op dezelfde manier tot stand gekomen is, echter door elke toegevoegde paragraaf neemt de moeilijkheid van het samenstellen toe, niet in rekenkundige maar in

meetkundige reeks. Want hij bedenkt hoe hij zijn paragrafen zo kan schrijven, om doorlopend bepaalde numerieke relaties te ontwikkelen van wat eerst komt en wat later, dus in zijn laatste hoofdstuk bedenkt hij om precies 7 woorden te gebruiken die hij nog niet eerder heeft gebruikt. Het zou dus makkelijk zijn aan te tonen dat dhr. L. enige eeuwen nodig zou hebben om een boek als Matteus te schrijven. Hoe lang Matteus erover deed weet de schrijver niet, maar hoe hij erin slaagde dit te doen tussen de kruisiging A.D.30 [zijn evangelie kan niet eerder geschreven zijn] en de vernietiging van Jeruzalem A.D.70 [zijn evangelie kan niet later geschreven zijn], laat dhr. L. en gelijkgestemden dat verklaren. In ieder geval Matteus deed het en dus hebben we een wonder, een ongehoord literaire, wiskundig artistieke, ongeëvenaarde en nauwelijks denkbare. Dit is het eerste feit voor dhr. L. om te overpeinzen.

Een tweede feit is echter belangrijker: In het allereerste gedeelte van bovengenoemd geslachtsregister komen woorden die nergens anders in het Nieuwe Testament gevonden worden 42 keer voor, 6×7 , en hebben 126 letters, $3 \times 6 \times 7$, ieder getal is een veelvoud niet alleen van zeven maar van 6 zevens, om slechts twee van de vele numerieke kenmerken van deze woorden te noemen. Maar hoe wist Matteus toen hij dit schema voor deze woorden ontwierp [wiens enig karakteristiek is dat ze nergens anders gevonden worden in het Nieuwe Testament], dat ze niet gevonden zouden worden in de andere 26 boeken?, dat ze niet gebruikt zouden worden door de 7 andere nieuwtestamentische schrijvers? Tenzij wij de onmogelijke stelling aannemen dat hij een overeenkomst met hun had voor dat effect, moest hij de rest van het Nieuwe Testament ter beschikking gehad hebben toen hij zijn boek schreef. Het evangelie van Matteus was dan het laatst geschreven.

5] Het komt echter voor dat het evangelie van Marcus dezelfde verschijnselen vertoont. Dus de uiterste passage die zo triomfantelijk in de Sun van vandaag een vervalsing wordt genoemd, de laatste twaalf verzen van Marcus geven onder ongeveer zestig kenmerken van zevens de volgende verschijnselen weer: Het heeft 175 woorden of 25 zevens, een woordenlijst van 98 woorden of 2 maal zeven maal zeven met 533 letters of 79 zevens, 133 vormen of 19 zevens enz. tot in het kleinste detail. Marcus echter is een ander wonder, een andere ongeëvenaarde genie. En op dezelfde wijze zoals bewezen was dat Matteus het laatst geschreven had, was ook bewezen dat Marcus het laatst geschreven had. Om dus een voorbeeld te nemen uit deze uiterste passage: Het heeft een enkel woord dat nergens anders gevonden wordt in het Nieuwe Testament, thanasimos [dodelijk]. Dit feit wordt te kennen gegeven door niet minder dan zeven kenmerken van zevens aldus, zijn numerieke waarde is 581, of 83 zevens, met de som van zijn cijfers 14, of 2 zevens, van welke de letters 3, 5, 7, van zowel het begin als het eind van het woord 490 zijn of $2 \times 5 \times 7 \times 7$, een veelvoud van zeven zevens, waarvan de som van zijn factoren 21 is of 3 zevens. In de woordenlijst wordt het voorafgegaan door 42 woorden, 6×7 , in de passage zelf door 126 woorden of $3 \times 6 \times 7$, beiden veelvoudige getallen niet alleen van zeven maar van zes zevens. We hebben dus dit derde feit voor dhr. L. tot stand gebracht om te overpeinzen : Matteus schreef na Marcus en Marcus schreef na Matteus.

6] Er is echter een vierde feit, dat Lucas dezelfde verschijnselen vertoont als Matteus en Marcus en evenzo Johannes en Jacobus en Petrus en Judas en Paulus. Dus hebben we niet langer twee grote ongehoorde wiskundige geleerden, maar acht van zulke en ieder van hen schreef na de ander.

7] En niet alleen dit: Net zoals Lucas en Petrus ieder twee boeken schreven, Johannes vijf en Paulus veertien kan op dezelfde wijze worden aangetoond dat ieder van de 27 nieuwtestamentische boeken het laatst geschreven is. In feite, geen enkele pagina van de meer dan 500 in Westcott en Hort's Griekse editie [welke de schrijver door en door gebruikt heeft]. Maar het kan bewezen worden zo dat die het laatst geschreven is. De verschijnselen zijn er, en er is geen enkele menselijke verklaring ervoor. Acht mensen kunnen niet ieder het laatst schrijven, 27 boeken, enige 500 pagina's kunnen niet ieder het laatst geschreven zijn. Maar neem nu eens aan dat een Geest het geheel bestuurde en het probleem is simpel genoeg opgelost, maar dit is Verbale Inspiratie van iedere jota en tittel in het Nieuwe Testament.

Er moet alleen worden toegevoegd dat gebleken is dat met precies hetzelfde soort bewijs het Hebreeuwse Oude Testament evenzo geïnspireerd is. Zo heeft het allereerste vers van Genesis zeven woorden, 28 letters of 4

zevens, om slechts twee uit dozijnen van numerieke kenmerken te noemen, van dit ene vers van slechts zeven woorden.

New York Sun, Nov. 21.1899 Gecorrigeerd.

Op deze brief kwamen verschillende weerwoorden maar geen enkel antwoord, want op slechts drie manieren kan het weerlegd worden.

(a) Door aan te tonen dat de gegevens niet juist zijn.

(b) Door aan te tonen dat het mogelijk is voor 8 mensen ieder na de 7 anderen te schrijven, om 27 boeken, enige 500 pagina's ieder voor zichzelf als laatste geschreven te zijn.

(c) Door aan te tonen dat zelfs als de feiten waar zijn, de becijfering foutloos en de rangschikking van de numerieken eerlijk, er niet uit blijkt dat zuivere mensen dit niet geschreven konden hebben zonder Inspiratie van boven.

Vervolgens, negen zeer hoogstaande rationelen [waarvan drs. Lyman Abbot en Charles W. Eliot nog steeds leven, maar nu in 1927 verdwenen zijn naar nergens] zijn respectvol en openlijk uitgenodigd om de schrijver te weerleggen. Een was niet geïnteresseerd in de schrijver's rekenkundige handelingen, twee betreurden het dat zij geen tijd hadden om dit ter harte te nemen. Een ander wilde niet onvriendelijk zijn, maar.... De rest zweeg.

Speciaal voor hen drukte de schrijver de originele gegevens met ontelbare details, om het zo voor hen mogelijk te maken op de makkelijkste manier iedere verklaring van hem te verifiëren, indien zij het wensten.

Met al zijn mogelijkheden heeft hij er jarenlang op toegezien dat geen geleerde voor wie speciaal deze dingen van belang zijn, onwetend bleef aangaande de feiten die hier opgesomd worden, en dit honderden keren.

Een merkwaardige uitzondering op bovenstaande is een advocaat van aanzien [nu ook overleden], wiens boeken over rechten geacht worden als autoriteit. Hij had intelligentie genoeg en oprechtheid bovendien om te bekennen dat de zaak van de Bijbel, door de schrijver voorgelegd, onaantastbaar was. Dat zo gebleken is dat de Bijbel een absoluut uniek boek is. Verreweg dwingt de zaak zelf, vanuit de tevens ook goed toegeruste schrijver Getuigenis af, en vervolgens leest hij van nu af aan de schrijver's Numerieken met intense waardering. En dan, met deze verse bekentenis, neemt hij nog een keer de toevlucht tot de verspreiding van zijn anti-christelijke boeken, waarvan hij genoot om die te schrijven in zijn vrije tijd.

In de tweede brief aan de New York Sun somde de schrijver, in discussie op enige irrelevante antwoorden op zijn eerste brief, de drie manieren om hem te weerleggen op en vervolgde: Geen enkel zinnig mens zal proberen om mij te weerleggen volgens de tweede methode. Om mij te weerleggen volgens de eerste methode nodig ik hierbij respectvol ieder of al de volgenden uit om te bewijzen dat mijn feiten geen feiten zijn: namelijk, mevr. Lyman Abbott, Washington Gladden, Heber Newton, Minot J. Savage, presidenten Eliot van Harvard, White van Cornell, en Harper van de universiteit van Chicago, professoren J. Henry Thayer van Harvard en dr. Briggs en iedere andere zogeheten hoge criticus. Zij mogen vergezeld worden als zij willen door al de medewerkers aan de negende editie van de Encyclopedie Britannica die de artikelen aangaande de bijbelse onderwerpen geschreven hebben, tezamen met een dozijn wiskundigen van het kaliber van professor Simon Newcomb. Hoe zwaarder het kaliber van welke geleerde of wiskundige ook, des te bevredigender is het voor mij. Zij zullen ondervinden dat mijn feiten feiten zijn, en sinds dat zij feiten zijn ben ik bereid om ze te brengen naar willekeurig welke drie prominente advocaten, of nog beter naar elke rechter van een hoger of het hoogste hof, en te berusten in zijn beslissing of de conclusie niet nodig is dat Inspiratie alleen verantwoordelijk is voor de feiten, voor zover het feiten zijn. Het enigste dat ik zou vragen was dat de rechter de zaak zou behandelen precies zoals hij elke andere zaak zou behandelen die voor hem komt, bedanken voor zaken van irrelevante discussie als ze irrelevant zijn, en geduldig luisteren naar beide partijen zoals hij dat doet in iedere zaak.